

er *selvfølgelig* den *enes* Indvilgelse utilstrækkelig. *Selv* om det før 1824 havde været Ret, at alene Faderens Samtykke krævedes, er det klart, at den nævnte Forordning giver Moderen samme Ret som Faderen. Men Retshistorien viser, at denne med Retfærdighed og Lighed stemmende Regel er langt ældre.

Herefter blive de nugældende Regler om Samtykke til ufuldmyndiges Ægteskab i Korthed følgende. Leve begge Forældrene, maa de begge samtykke; det antages, vistnok med Rette, at for saa vidt Faderen ikke er Barnets Værge (eller Kurator), hvad undtagelsesvis forekommer, kræves tillige Værgens (eller Kurators) Samtykke. Er Faderen død, eller hans Viljeserklæring uerholdelig, kræves Samtykke af Moderen samt af Barnets Værge; har Barnet ingen Værge, maa der beskikkes en saadan. Er Barnet født udenfor Ægteskab, behøves Samtykke kun fra Moderen og fra dets Værge. Mener Barnet, at Samtykke til Ægteskab nægtes uden tilstrækkelig Grund, kan det klage til Øvrigheden, og denne kan da ved sit Samtykke omstøde Forældres eller Værges Nægtelse. Præsten begaar en Embædsforseelse ved at vi, uden at have sikret sig, at der foreligger det fornødne Samtykke, men Ægteskabet bliver ikke *ugyldigt* og kan ikke af denne Grund omstødes. For saa vidt det er *en Kvinde*, der gifter sig mod sin Værges Vilje, indtræder desuden den Virkning, at Værgen faar Ret til at bestyre hendes Gods og nægte hende Nydelsen af det, saalænge hun lever, altsaa selv om hun ved at blive Enke eller opnaa 25 Aars Alder bliver fuldmyndig; derimod skal efter hendes Død Godset udleveres til hendes Mand og Arvinger. Denne Virkning er ikke uden praktisk Betydning, sæt f. Ex. at Værgen frygter, at Manden skal bortdødsle Godset.

V. M. Amdrup.

Om Angrebene paa Kvindesagen.

(Fortsat fra Tillæget i Nr. 3).

Forfat. til Brevet beklagede dernæst Kvindens store Indflydelse, at hun f. Ex. engang nær havde faaet en vægtig Stemme med i et Kirkespørgsmaal: Valgmenig-